

[Kaj Poulsen]

værft kun i meget begrænset omfang har benyttet den af Folketinget i 1986 gennemførte værftspakke, samt om der kan være en sammenhæng mellem et anmeldt erstatningskrav fra A. P. Møller-gruppen mod Ålborg Værft og den iøjnefaldende mangel på aktivitet hos Danyard A/S til at søge ordrer på nybygninger til Danyard Ålborg?»

Skriftlig begrundelse.

I efteråret 1986 får J. Lauritzen-gruppen tilsendt en rapport om selskabets værftsaktiviteter, udarbejdet af det internationalt anerkendte konsulentfirma McKinsey & Co. Inc. Denne rapport giver det daværende Ålborg Værft topkarakterer i forhold til J. Lauritzen-gruppens andre værftsaktiviteter. Rapporten fremhæver værftets knowhow, konstruktions- og designafdelingerne, som ligger i top internationalt set, værftets organisation samt internationale relationer til rederikredse.

Ålborg Værft får imidlertid problemer med en nystartet offshoreafdeling på grund af forsinket levering af et modul til en olieborerplatform til A. P. Møller. Ifølge dagspressen ville der blive tale om et erstatningskrav mod Ålborg Værft på godt 500 mio. kr. Værftets regnskab for 1986 viser et underskud på ca. 130 mio. kr., som alene skyldes denne offshoreaktivitet.

Efter værftspakkens vedtagelse i Folketinget sætter A. P. Møller sig på broderparten af de midler, der er stillet til rådighed i pakken. Ålborg Værft er bemærkelsesværdigt inaktivt og udtaler om flere ordremuligheder, at de er »uinteressante«.

J. Lauritzen laver nu en besynderlig omstrukturering af sine værftsaktiviteter. Man foregøgl medarbejderne og offentligheden, at strukturændringen skulle være en styrkelse af de samlede aktiviteter, ved at fortælle, at man er parat til at køre på endog meget lavt blus i »underafdelingen« i Ålborg frem til 1990. Dette skulle senere vise sig at være en sandhed med modifikation. På et bestyrelsesmøde i marts d.å. forelægger salgsdirektør Holst Sørensen ordremuligheder, som direktøren betegner som overordentlig gode, til et beløb af ca. 3 mia. kr. Dette bliver taget meget ilde op af ledelsen i Danyard, og man bliver enig om, at nu må salgsdirektøren sendes på ferie og efterfølgerne de fratræde.

Det ser tilsyneladende ud til, at der under ingen omstændigheder måtte kontraheres om nogle ordrer, der kunne betyde, at Danyard Ålborg kunne fortsætte, når regeringen engang fik smølet sig færdig til at få fremlagt en forlængelse af værftspakken. Hermed vil alt så være tilrettelagt således, at andre igen kan sætte sig på broderparten af de offentlige midler, som en værftspakke vil stille til rådighed.

Spørgeren finder hele denne historie så betænkelig, at staten nu må sikre sig, at der ingen sammenhæng er i dette forløb. Det ville jo være at kaste milliarder af statens sparsomme midler i grams.

Kaj Poulsen (S):

Jeg har anmodet industriministeren om, at han på baggrund af det, der er foregået på Danyard, nemlig lukningen af Danyard Ålborg, og hele den historie, der i de sidste 1½-2 år har kørt i denne sag, vil foretage en dybtgående undersøgelse, således at Folketinget, når det senere skal tage beslutning om erhvervstilskud, kan være sikkert på, at de erhvervstilskud, der besluttet her i Folketinget, ikke bare smides ud i grams til erhvervslivet, hvor man kan dele i porten og gøre, hvad man vil, uden at Folketinget har nogen viden om det.

Det er baggrunden for, at vi finder det meget vigtigt, at vi nu får undersøgt alle de mærkværdige forhold, der er opstået i forbindelse med J. Lauritzen-koncernens lukning af Danyard Ålborg.

Industriministeren (Nils Willhøj):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg ligesom hr. Kaj Poulsen og mange andre naturligvis er dybt berørt af den meget vanskelige situation, som er opstået i Ålborg som følge af de store afskedigelser.

Da jeg blev orienteret af personer fra Lauritzen Holding vedrørende beslutningen om afvikling af stålskibsværftet i Ålborg, aftalte jeg straks med arbejdsministeren et beredskab med henblik på en hurtig og smidig indsats over for følgerne af en lukning.

Hvad angår spørgsmålet om en undersøgelse, vil jeg gerne sige, at jeg har meget svært ved at se, på hvilket grundlag Folketinget eller regeringen på forsvarlig vis skulle kunne undersøge og vurdere de såkaldte interessante ordremuligheder og de erhvervsmæssige dispositioner,